از آمریکا دعوت می‌کنیم که به میز مذاکره‌ای که آن را برهم زده بازگردد| تعهد در برابر تعهد، نقض در برابر نقض،تهدید در برابر تهدید و گام در برابر گام|سازمان ملل، یکی از ادارات ِدولت ایالات متحده آمریکا نیست.

دولت آمریکا در پی براندازی دولتی است که خواستار گفت‌وگو با آن است؛

حسن روحانی، رئیس جمهور ایران در هفتاد وسومین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره آخرین تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی سخنرانی کرد. به گزارش اسپاداناخبر، متن کامل سخنرانی روحانی در در سازمان ملل به شرح زیر است: «بسم ا الرحمن الرحیم «الحمد رب العالمین و الصلوة والسلام علی رسول ا و آله و صحبه» خانم رئیس، انتخاب شما را به ریاست هفتاد و سومین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، تبریک می‌گویم. امروز در شرایطی گرد هم آمده‌ایم که جهان، از خودسری و بی‌توجهی برخی از دولت‌ها به ارزش‌ها و نهادهای بین‌المللی در رنج است. پیام حضور ما در اینجا، آن است که ایجاد منافع و امنیتِ جهان با کمترین هزینه، در سای هماهنگی و همکاری کشورها امکان‌پذیر است. اما متأسفانه در جهان امروز شاهد حاکمانی هستیم که فکر می‌کنند با تقویت ناسیونالیزمِ افراطی، نژادپرستی و بیگانه ستیزی که یادآور تفکر نازی هاست و با زیر پا گذاشتن مقررات جهانی و تضعیف سازمان‌های بین‌المللی بهتر می‌توانند به منافع خود دست یابند و یا حداقل برای کوتاه مدت، می‌توانند بر احساسات عمومی و جذب آرای مردم، تأثیر بگذارند و برای این منظور، به نمایش‌های مضحکی حتی در قالب تشکیل جلسه غیرمعمول شورای امنیت، دست می‌زنند. باید برای همیشه، این خیال‌پردازی را کنار بگذاریم که، می‌توان با سلب امنیت و صلح از دیگران، صلح و امنیت بیشتری را برای خود، دست و پا کرد. باید مجال رشد به این تفکر را ندهیم که می‌توان با ایجاد ناامنی ساختگی، از دیگران باج‌خواهی کرد. در این مسیر، مقابله با چندجانبه‌گرایی، نه نشانه قدرت بازو، که علامت ضعفِ اندیشه است و حکایت از عدم شناخت از جهانی درهم‌تنیده و پیچیده، دارد. در این شرایط، بی‌تفاوتی و بی‌اثری نهادهای بین‌المللی می‌تواند خطری برای صلح جهانی باشد. دولت‌های اقتدارگرا دشمنان صلح و پدران جنگ هستند. دولت ایالات متحده آمریکا، دست‌کم در صورت هیأت حاکم کنونی خود، عزم آن دارد که کلیه نهادهای بین‌المللی را بی‌خاصیت سازد. این دولت درحالی‌که برخلاف قواعد و حقوق بین‌الملل، از یک توافق چندجانب مصّوب شورای امنیت خارج شده، جمهوری اسلامی ایران را به گفت‌وگوی دوجانبه می‌خواند. دولتی که هنوز به دولت بودن خود آگاه نیست و عهد و پیمان سَلَف خود را نقض می‌کند و اصل حقوقی مسئولیت دائمی دولت‌ها را نمی‌شناسد. دولتی که به مشورت نخبگان، بها نمی‌دهد؛ از ایران می‌خواهد با او گفت‌وگو کند! ما با چه معیاری می‌توانیم با چنین دولتِ بدعهدی، عهدِ جدیدی ببندیم! هرگونه گفت‌وگویی باید در تداوم برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت باشد، نه با اِعراض از آن و بازگشت به گذشته، که این ارتجاعی بزرگ است. ارتجاعِ بزرگ‌تر آن‌که دولت آمریکا پنهان نمی‌کند که در پی براندازی همان دولتی است که خواستار گفت‌وگو با آن است! حضار محترم؛ رویکرد جمهوری اسلامی ایران در حوزه سیاست خارجی همواره مبتنی بر چندجانبه گرائی و پایبندی به اصول شناخته شده حقوق بین‌الملل بوده است. احترام ما به معاهده عدمِ اشاعه، و مذاکرات سخت و طولانی ما با گروه ۵+۱ که منجر به توافق برجام شد، نمونه بارزی از این رویکرد است. خرسندیم که جامعه بین‌المللی، خروج یک‌جانبه و غیرقانونی دولت آمریکا از برجام را برنتافت و در برابر آن موضعی قاطع اتخاذ نمود. برجام حاصل بیش از یک دهه تلاش دیپلماتیک و یک دوره مذاکرات فشرده برای رفع یک بحران ساختگی بود. این سند توسط قطعنامه 2231 شورای امنیت به اتفاق آراء تأیید و به تعهدی بین‌المللی تبدیل شد. بر اساس این قطعنامه، همه کشورها و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای موظف‌اند از هر اقدامی در مغایرت با آن خودداری کرده و از اجرای برجام حمایت نمایند. بر پایه دوازده گزارش متوالی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ایران تا به امروز به کلیه تعهدات خود پایبند بوده است؛ لکن آمریکا از همان ابتدا به اجرای تعهداتش وفادار نماند.
متعاقباً دولت فعلی آمریکا به بهانه‌های واهی با نقض تعهدات خود، از این توافق خارج شد. سازمان ملل متحد نباید اجازه دهد که مصوباتش، گروگان بازی‌های انتخاباتی و تبلیغاتی برخی از اعضا گردد و به هیچ عضوی نباید اجازه داد که به دلیل مسائل

داخلی، از اجرای تعهدات بین‌المللی، شانه خالی کند. علاوه بر این، آمریکا از سایر کشورها نیز می‌خواهد برجام را نقض کنند. خطرناک‌تر اینکه، آمریکا همه کشورها و سازمان‌های بین‌المللی را تهدید می‌کند که اگر به قطعنامه 2231 شورای امنیت عمل کنند، مجازات خواهند شد. این دو، یعنی «دعوت عام برای سرپیچی از قانون» و «تهدید قانون مداران به مجازات»، برای اولین بار است که در تاریخ این سازمان، اتفاق می‌افتد. این روش منحصر به برجام نیست، و در برخورد آمریکا حتی با دیوان کیفری بین‌المللی نیز حاکم است. ما از حمایت جامعه جهانی و تلاش‌های اتحادیه اروپا، روسیه و چین در حمایت از اجرای برجام، قدردانی کرده و تحقق کامل تعهداتِ مصرح در آن را، شرط بقای این دست‌آوردِ مهم دیپلماسی می‌دانیم. خانم‌ها، آقایان؛ تحریم‌های یک‌جانبه و نامشروع، خود نوعی تروریسمِ اقتصادی و ناقض حق توسعه است. جنگ اقتصادی که آمریکا تحت عنوان تحریم‌های تازه، آغاز کرده نه تنها مردم ایران را هدف قرار داده، بلکه آثار زیان‌باری برای مردم کشورهای دیگر داشته و در روند تجارت جهانی، اِخلال کرده است. ملت ایران در خلال چهل سال گذشته نشان داده که علیرغم سختی‌ها و تنگناهای ناشی از تحریم‌ها، همچنان مقاوم است و می‌تواند از این مرحله دشوار نیز به خوبی عبور کند. تاریخ هزاران ساله کشور ما نشان می‌دهد که ایران و ایرانی، در مقابل طوفان حوادث هرگز نشکسته و حتی سر خم نکرده است. در اینجا به صراحت اعلام می کنم که سیاست آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران از ابتدا غلط بوده و رویکرد لجاجت در مقابل خواستِ مردم ایران، که در انتخابات‌های متعدد بروز و ظهور یافته، یقیناً محکوم به شکست است. ایران با قدمت تاریخی و تمدنی و فرهنگی غنی و با جایگاه مهم ژئوپولیتیک خود، واقعیتی غیرقابل انکار است. بدون شک، سیاست مشارکت با ایران، آثار مبارکی برای ملت‌ها در بر داشته، که یک نمونه آن همکاری ایران با کشورهای دوست در مبارزه با تروریسم است. درک ایالات متحده آمریکا از روابط بین‌الملل، اقتدارگرایانه است. آمریکا فکر می‌کند چون زور دارد حق هم دارد. درک آن‌ها از قدرت، نه اقتدار مشروع و قانونی، که زورگویی است. هیچ دولت و ملتی را نمی‌توان به زور به پای میز مذاکره آورد و اگر چنین شود آنچه انباشت می‌شود، خوشه‌های خشم ملت‌هاست که نصیب زورگویان خواهد شد. ما هم معتقدیم که در نهایت، شاید راه بهتری جز گفت‌وگو وجود ندارد اما گفت‌وگو، دوسویه است، و براساس برابری، عدالت و منزلت انسان‌ها و بر مبنای قواعد و حقوق بین‌الملل. قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، «ورق پاره» نیست. ما از شما دعوت می‌کنیم که به قطعنامه ۲۲۳۱ بازگردید؛ ما از شما دعوت می‌کنیم که به میز مذاکره‌ای که آن را برهم زدید، بازگردید. اگر از برجام می‌ترسید و آن را کارنامه رقیبان سیاسی خود در آمریکا می‌دانید، ما از شما دعوت می‌کنیم به مصوبه شورای امنیت بازگردید. ما از شما دعوت می‌کنیم که در نهادهای بین‌المللی بمانید. تحریم نکنید که تحریم و تکفیر دو روی یک سکه است؛ در تکفیر، اندیشه انسان‌ها انکار می‌شود و در تحریم، زندگی و رفاه مردم نفی می‌گردد. برای گفت‌وگو نیازی به گرفتنِ عکس‌های دونفره نیست، می‌توان در همین جا و در این مجمع عمومی، سخنِ یکدیگر را شنید. من گفت‌وگو را از همین جا آغاز می‌کنم و به صراحت اعلام می‌کنم: موضوع امنیت بین‌الملل، بازیچه سیاستِ داخلی آمریکا نیست. سازمان ملل، یکی از ادارات ِدولت ایالات متحده آمریکا نیست. هر گفت‌وگویی می‌تواند، از همان جایی و از همان کسی که گفت‌گو را قطع کرده و پیمان را زیر پا گذاشته است، شروع شود. شروع آن، پایان دادن به تهدید و تحریم ظالمانه‌ای است که، ناقضِ اصول اخلاقی و حقوق بین‌الملل است. سخن ما روشن است: تعهد در برابر تعهد، نقض در برابر نقض،تهدید در برابر تهدید. و گام در برابر گام، به جای حرف در برابر حرف. سیاست ایران روشن است: نه جنگ، نه تحریم؛ نه تهدید، نه زورگویی؛ فقط وفای به عهد و عمل به قانون. ما از صلح و دموکراسی در همه خاورمیانه، حمایت می‌کنیم. دانش هسته‌ای را واجب و سلاح هسته‌ای را حرام می‌دانیم. ما به عنوان قربانیان دیروز و امروز تروریسم همواره در صف مقدم مبارزه واقعی با تروریسم بوده‌ایم و خواهیم بود. مردم ما امروز عزادار شهادت ده‌ها انسان بی‌گناه اند که روز شنبه توسط تروریست‌هایی بخاک و خون کشیده شدند که با کمال وقاحت از برخی پایتخت‌های غربی و در مصاحبه با رسانه‌هایی که در غرب با دلارهای نفتی اداره می‌شوند مسئولیت این وحشیگری را پذیرفتند. ما در ایران تمامی اقدامات تروریستی را بدون ملاحظه محکوم کرده و می کنیم. ما از بیانیه محکم شورای امنیت ملل متحد در این زمینه استقبال می کنیم. ولی چرا رؤسای سازمان‌های تروریستی منجمله سازمانی که مسئولیت رسمی عملیات شنبه را به عهده گرفت در کشورهای غربی فعالیت می کنند و برنامه رسمی برای جمع‌اوری پول می‌گذارند؟ آیا این اقدامات مغایر مقررات بین‌المللی نیست؟ چرا هیچیک از کشورهای تامین کننده مالی گروه‌های تروریستی ضد مردم ایران که سابقه تامین مالی و تسلیحاتی داعش و النصره و القاعده را نیز دارند نه تنها مورد مؤاخذه قرار نمی‌گیرند بلکه تشویق و تسلیح هم می‌شوند؟ برای اینکه دنیا ادعای مبارزه با تروریزم را جدی بگیرد، نیازمند یک اقدام مشترک جهانی برای برخورد جدی با این پدیده شوم بدون توجه به عاملین و قربانیان آن هستیم. حضار محترم؛ بر همین اساس، ما از همان ابتدای بحران سوریه نسبت به هرگونه مداخله در امور داخلی این کشور و استفاده از راهکارهای غیر قانونی از جمله حمایت از گروه‌های افراطی و تروریستی برای اعمال فشار بر دولت سوریه، هشدار داده و تاکید کردیم که این بحران صرفاً از طریق گفت‌وگو میان طرف‌های سوری، قابل حل است. در همین راستا، حضور مشاورین نظامی ما در سوریه، به در خواست دولت سوریه انجام شده و منطبق بر حقوق بین‌الملل، و برای مبارزه با تروریزم است. ایران، روسیه و ترکیه در همکاری با دولت سوریه و طرف‌های سوری موفق شده‌اند در قالب فرایند آستانه، که اوایل ماه جاری میلادی، سومین اجلاس سران آن، در تهران برگزار شد، نقش مؤثری در کاهش تنش در سوریه ایفا کرده و در آخرین اقدام مشترک، از درگیری و خونریزی در منطقه ادلب جلوگیری کنند. در طی بیش از سه سال گذشته، شاهد وضعیت وخیم انسانی در یمن هستیم که منجر به تخریبِ زیرساخت‌ها، کشتار و مجروح شدن صدها هزار نفر از مردم بیگناه و آوارگی میلیون‌ها نفر و وقوع قحطی و بیماری‌های مزمن شده است. این اقدامات غیر انسانی، مصداق بارز جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی است. بحران یمن صرفاً از طریق گفت‌وگوی‌های یمنی – یمنی و بدون مداخله خارجی، قابل حل است. و در این راستا، آماده هر نوع کمک هستیم. اصلی‌ترین بحران خاورمیانه، بی‌تردید مسأله فلسطین است. گذشت زمان نباید و نمی‌تواند موجب توجیه اشغالگری باشد. جنایات بی شمار رژیم اسرائیل علیه فلسطینی‌ها بدون کمک‌های مادی و تسلیحاتی و سیاسی ایالات متحده، امکان‌پذیر نبوده است. اسراییل با داشتن زرادخانه هسته‌ای و تهدید صلح دیگران به نابودی با سلاح هسته‌ای، بزرگترین خطر برای صلح و ثبات منطقه و جهان است. اقدام زشت دولت امریکا در انتقال سفارت این کشور به بیت المقدس و تصویب قانون نژادپرستانه «دولت یهود» در اسرائیل، ناقض موازین بین‌المللی بوده و مصداق بارز آپارتاید است. خانم رئیس، گسترش روابط با همسایگان و ایجاد منطقه امن‌تر و توسعه‌یافته‌تر، از اولویت‌های اصلی سیاست خارجی ایران است. چند هفته پیش، جمهوری اسلامی ایران، به همراه چهار کشور ساحلی دیگر دریای خزر، کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر را به امضا رساندند. اطمینان دارم این اقدام تاریخی موجب تقویت حُسن همجواری و پیشرفت برای همه کشورهای ساحلی دریای خزر خواهد بود. ما با همسایگان جنوبی خود در سواحل خلیج فارس نیز همین

روابط را می خواهیم. ما معتقد به تشکیل سازوکاری مشترک برای منطقه خلیج فارس با حضور و مشارکت همه کشورهای منطقه می‌باشیم. امنیت خلیج فارس و تنگه هرمز، همیشه برای ما مهم بوده و همان‌طور که در طول جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، از آن حفاظت کردیم، در آینده نیز با هرگونه تلاش برای اِخلال در این آب‌راهِ حیاتی، مقابله خواهیم کرد. ایران نگاهی صلح‌طلبانه به مسائل سیاسی و بین‌المللی داشته و بنای جنگ با هیچ کشوری را نداشته و ندارد. ایران نیازی به امپراتوری ندارد. ایران نه بر اساس سیاست که در فرهنگ و تمدن خود یک امپراتوری است. ایران حلقه وصل شرق به غرب بوده است و خواهد بود؛ دیدبانی هوشیار برای جهانی عاری از خشونت. جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که قبل از همه جهان، ماهیت فاشیستی رژیم بعثی را شناخت و در برابر تجاوز آن مردانه جنگید. ما با حزب بعث می‌جنگیدیم قبل از آن که کویت اشغال شود. جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که در خط مقدم مبارزه با طالبان بود و در نبرد با تروریسم طالبان، شهید داد. ما با القاعده و طالبان می‌جنگیدیم قبل از آنکه به نیویورک حمله شود. جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که با داعش جنگید و آن را تصویری مجعول از اسلام‌گرایی نشان داد. ما با داعش می‌جنگیدیم قبل از آن که در پاریس و لندن و بروکسل، عملیات کنند. واقعیات تاریخی درباره ایران را بپذیرید. از تحریم دست بردارید و به تکفیر پایان دهید. جهان، دوستی بهتر از ایران نخواهد داشت، اگر صلح، آرمان شماست. از توجه شما سپاسگذارم.»

برچسب ها: حسن روحانی [1]
سازمان ملل [2]